

Nieuwsbrief maart 2010

Graag brengen we u op de hoogte van het nieuws uit het Milhous Jayakody Children Home in Sri Lanka. Het is nu ruim een half jaar geleden dat het geopend is en wij als bestuur waren heel benieuwd hoe een en ander in het kindertehuis verloopt. De moderne middelen als e-mail geven wel een goed contact maar het zelf zien, beleven, voelen, ruiken, meemaken en mee beleven is toch anders. Dus is het bestuur op 1 februari afgereisd om het kindertehuis nu eens "in vol bedrijf" te zien en dit heeft bij ons in positieve zin alle verwachtingen overtroffen. We hebben de hele tijd dat we in Sri Lanka waren vaak in het kindertehuis vertoefd en alle aspecten van het dagelijks leven meegemaakt. We werden hartelijk met bloemenslingers en dansjes door de zusters en de kinderen ontvangen. Veel kinderen waren blij en gaven een blijk van herkenning ook al hebben we hen in juli maar kort gezien. Jammer dat de taal toch een grote barrière is. We hadden, zoals we iedere keer als we naar Sri Lanka gaan, kleertjes en dit keer ook veel schoentjes meegebracht die in de smaak vielen en direct gepast werden. Ook hadden we tekeningen bij ons van de kinderen van de school "t Noorderlicht" uit Goes. Deze hebben we uitgedeeld en de kinderen waren er erg blij mee. We hebben gezien hoe de kinderen zich volkomen thuis en veilig in het kindertehuis voelen. De zusters zijn lief, vriendelijk en vrolijk, ze koken heerlijk en ze geven de kinderen liefde en geborgenheid. De zusters vertelden ons dat er nu 24 kinderen wonen. De nood is hoog en wie moet je dan wegsturen? Wij kunnen het hier wel mee eens zijn, maar we hebben wel uitgesproken dat ieder kind een eigen bed moet hebben en dat er geen bedden buiten de slaapzalen mogen staan.

We hebben gezien hoe de kinderen eten, huiswerk maken en daarbij ook geholpen worden door de leiding, onder de douche en naar bed gaan, ook hoe de kinderen meehelpten met het afwassen en falaffels bakken, kortom we hebben tussen de kinderen geleefd.

Ook hebben we een heleboel materiele zaken met de zusters besproken en na een overwinning van hun bescheidenheid en navragen van ons, hadden ze toch nog wel een paar wensen. Zo zijn we op zaterdag met 2 zusters naar een groot warenhuis gegaan en hebben we een heleboel huishoudelijke spullen gekocht. Zoals bestek, borden, wasteilen, emmers, hoofdkussens, een schop, bezems, theedoeken, droogrekjes, vliegenvanger, kasten kortom het was een hele bestelwagen vol met allemaal praktische dingen. Theo is naar de winkelmanager gegaan en heeft ter plaatse voor ons "sociaal werk" voor hun eigen land 10% korting bedongen wat lukte! Het was aandoenlijk om te zien hoe de zusters met schroom en voorzichtigheid de benodigde zaken kochten. Ook speelgoed als een glijbaan, een skelter, badminton en ballen hebben we gekocht. Toen we weer in het kindertehuis kwamen werd de glijbaan direct door de kinderen in gebruik genomen en was er een wachtrij voor het gebruik. Ook hebben we een fiets gekocht voor de zusters want naar de winkel lopen voor boodschappen is ver en de zakken rijst voor zoveel mensen zijn zwaar, de zusters waren er erg blij mee.

Tijdens ons bezoek hebben we ook gesproken over de rapportage. Er waren wat kleine dingen in het huis die gerepareerd moeten worden en we hebben de zusters verteld een rapportage schrift aan te leggen. Dit kunnen ze dan met ons bespreken en na een offerte kunnen deze zaken gerepareerd worden.

In verband met de gezondheid van de kinderen hebben wij een rapportage opgezet. Dick, voormalig huisarts, heeft bij een paar kinderen medicijnen voorgeschreven omdat er kinderen met een infectie waren, zoals ontstoken vinger, keel, been en huid. We hebben de zusters verteld dat sodabaden effectief zijn om wonden schoon te maken. Ook het gebruik van Betadine Jodium werd besproken. Verder hebben we uitgelegd wat het nut is om van zulke zaken een rapportage aan te leggen. De zusters stelden onze adviezen erg op prijs en gingen er direct mee aan de slag.

Verder hebben we ons als bestuur ook "laten zien" in het dorp. Zondags zijn we naar de kerk geweest, alle kinderen kwamen op een rij met de zusters binnen en met grote blikken van herkenning naar ons, liepen ze naar hun plaats. Na afloop van de dienst hebben we nog met de pastoor gesproken. Ook hebben we een bezoek gebracht aan de school waar de kinderen naar toe gaan. De laagste klassen graad 1t/m 5 zitten in een groot open gebouw, gehuisvest met

kamerschermen als scheidingswanden van de lokalen. Deze school herbergt 550 kinderen en 40 leerkrachten. Door alle drukte heen kwamen “onze kinderen” naar ons toe ter begroeting, op zo’n moment realiseer je dat deze kinderen geen vader of moeder hebben die eens even op school naar je komen kijken. Momenteel gaan er 12 kinderen naar school de anderen zijn nog te jong. We hebben gemerkt dat mensen het op prijs stelden dat we ons laten zien in de omgeving van de kinderen.

Ook hebben we 2 keer meegemaakt hoe mensen uit het dorp “almsgiving” kwamen doen. Dit is een traktatie voor de kinderen i.v.m. een verjaardag of een jubileum van mensen. De kinderen dansten voor de 15 jarige jongen die samen met zijn ouders en zusjes gekomen was en gaven hem daarna een zoen! Hartverwarmend om dit te zien.

Tijdens ons bezoek hebben we ook gesproken met een ambtenaar van de Sri Lankaanse kinderbescherming en hebben wij zakelijke gesprekken gevoerd met de notaris en het kadaster inzake de eigendom van het land en met de bank betreffende financiële zaken.

Het was een korte reis, 11 februari zijn we terug gekomen maar we kijken met dankbaarheid terug op hetgeen we hebben gezien in het kinderthuis. Het blijft voor ons altijd weer spannend want het is vrijwilligers werk met geld van goede mensen. Wij zijn u daar zeer dankbaar voor.

We hebben vertrouwen in ons project en we zijn blij met de zusters die hun werk met liefde en belangeloos doen. We vertrouwen erop dat we met uw hulp deze kinderen een goede toekomst kunnen blijven geven.

Tot slot delen wij u mede dat wij van de belastingdienst bericht hebben ontvangen dat onze stichting voldoet aan de nieuw gestelde voorwaarden voor een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat uw giften fiscaal aftrekbaar blijven op uw belastbaar inkomen.

Op onze website www.netherlandssrilanka.nl staan foto’s van onze reis.

Met vriendelijke groeten,
Het bestuur van de Stichting Netherlands Sri Lanka

Ria Milhous-Willemse
Theo Schouwenaar
Dick Keizer
Elsbeth Sanderse-van den Berg